47
14. febr.

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:	Hundrað. kr.	Hundrað. aur.	Alin. kr.	Alin. aur.
Eptir A, eða í fríðu	103	1	»	86
— *B, — í ullu, smjöri og tólg*	70	95	»	59
— *C, — í tóvöru af ullu*	72	39	»	60
— *D, — í fiski*	69	97	»	58
— *E, — í lýsi*	41	32½	»	34
— *F, — í skinnavöru*	54	69	»	46
En meðalverð allra landaura samantalin og skipt með 6 sýna:	412	33½	3	43
meðalverð allra meðalverða	**68**	**72**	„	**57**

Skrifstofu norður- og austuramtsins, 14. dag febrúarmán. 1884.

I umboði herra biskupsins

J. Havsteen settur. — *Davíð Guðmundsson.*

48
14. des. og 31. des. 1883.

VIÐAUKAGREINIR[1]

við póstávísanasamning frá 22. apríl og 16. maí 1871 milli aðalstjórnar póstmálanna í konungsríkinu Danmörku og aðalpóststofunnar í hinu sameinaða konungsríki, Bretlandi hinu mikla og Írlandi.

Yfirstjórn póst- og telegrafmálanna í konungsríkinu Danmörku annarsvegar og aðal-póstmeistarinn í hinu sameinaða konungsríki Bretlandi hinu mikla og Írlandi hinsvegar hafa

samkvæmt 20. grein í póstávísanasamningi þeim, er póststjórnin danska og aðalpóststofa Breta gjörðu með sjer, og dagsettur var 22. apríl 1871 í Kaupmannahöfn og 16. maí s. á. í London,

og sökum þess, að æskilegt þótti, að því yrði á komið, að póstávísanir gætu gengið beina leið milli hins sameinaða konungsríkis og Íslands eptir samskonar reglum og ákveðnar eru í ofangreindum samningi

komið sjer saman um eptirfylgjandi atriði:

1. Póstávísanir skulu ganga á milli hins sameinaða konungsríkis Bretlands hins mikla og Írlands annarsvegar og Íslands hinsvegar.

2. Upphæðirnar skal eingöngu tilfæra í enskum og dönskum peningum, og skal breytingin frá einni mynt til annarar fara fram eptir sama hlutfalli og ákveðið er um póstávísanaupphæðir milli hins sameinaða konungsríkis og Danmerkur eða svo, að 18 kr. 15 a. sje jafnt ensku pundi. Hlutfalli þessu má þó breyta, ef sú breyting skyldi einhverntíma verða á peningaverðinu í hinu sameinaða konungsríki og Danmörku, að þess gjörðist þörf.

3. Allar póstávísanir, sem útgefnar eru í hinu sameinaða konungsríki til útborgunar á Íslandi, á aðalpóststofan í London að tilfæra nákvæmlega á skrám, er samdar sjeu samkvæmt fyrirmyndinni A., er hept er við samninginn frá 22. apríl og 16. maí 1871, og skulu skrár þessar sendar beina leið til póstmeistarans í Reykjavík.

Eptirrit af sjerhverri slíkri skrá skal sama dag sent til hinnar dönsku ávísanaskrifstofu í Korsör, og til þess, að komast hjá þeim vandræðum, er kynnu að leiða af

1) Viðaukagreinir þessar eru samdar og undirskrifaðar á dönsku og ensku, en hjer er aðeins sett íslenzk þýðing af þeim.

48 14. des. og 31. des. 1883.

því, ef frumskrárnar týndust, á skrifstofan í London að senda samrit af skránum með næstu ferð til póstmeistarans í Reykjavík.

4. Allar póstávísanir, sem útgefnar eru á Íslandi, skal póstmeistarinn í Reykjavík með nákvæmum einkennum (svo, að bæði sendandi og viðtakandi sjeu tilgreindir fullum nöfnum) rita á skrár samkvæmt fyrirmyndinni A við hinn áðurnefnda samning, og eiga skrár þessar að sendast beina leið til Englands og vera stílaðar til yfirmanns póstávísanaskrifstofunnar í London (The Controller, Money Order Office, General Post Office, London).

Eptirrit af sjerhverri slíkri skrá skal jafnframt sent hinni dönsku ávísanaskrifstofu í Korsör, og með næstu ferð á eptir á samrit af skránni að sendast yfirmanni póstávísanaskrifstofunnar í London.

5. Ef þurfa skyldi einhverrar leiðrjettingar viðvíkjandi útborgun póstávísana, á yfirmaður póstávísanaskrifstofunnar í London að snúa sjer beina leið til póstmeistarans í Reykjavík; og sömuleiðis á póstmeistarinn í Reykjavík, þegar eins stendur á, að snúa sjer beint til yfirmanns póstávísanaskrifstofunnar í London.

6. Hinni dönsku póstávísanaskrifstofu í Korsör skulu tafarlaust tilkynntar allar leiðrjettingar á póstávísanaupphæðum og aðalupphæðum skránna.

7. Við lok hvers almanaksmánaðar á ávísanaskrifstofan í London að rita á eyðublað samkvæmt fyrirmyndinni B við samninginn frá 22. apríl og 16. maí 1871 sundurliðaða skýrslu, þarsem tilfærð sje aðalupphæð hverrar skráar, er þann mánuð hefur komið frá Reykjavík; og við lok hvers mánaðar á hin danska ávísanaskrifstofa í Korsör að semja samskonar skýrslu yfir aðalupphæðir skránna yfir ávísanir þær, er útgefnar hafa verið í hinu sameinaða konungsríki og sendar til Reykjavíkur.

8. Rannsókn, leiðrjetting og viðurkenning skýrslna þeirra, er um er getið í 7 gr., skal fram fara á þann hátt, sem ákveðið er í 17. gr. samningsins frá 22. apríl og 16. maí 1871 og skal hin danska póststofa taka hinar viðurkenndu upphæðir upp á aðalreikning þann, er getur um í 18. gr. nefnds samnings.

9. Í þeim atriðum, sem eigi er minnzt á hjer að framan, skal um póstávísanasendingar milli hins sameinaða konungsríkis og Íslands fylgt sömu reglum og gilda milli hins sameinaða konungsríkis og Danmerkur[1].

10. Greinir þessar skulu skoðaðar sem viðauki við póstávísanasamning þann, er tilgreindur er í þeim, og skulu þær öðlast gildi 1. apríl 1884.

Þær eru samdar í tvennu lagi og undirskrifaðar 14. desember 1883 í London og 31. desember 1883 í Kaupmannahöfn.

Lund (L. S.). **Henry Fawcett** (L. S.).

---

1) Skal hjer helzt talið til af reglum þessum það, er hjer segir:

1. Póstávísanirnar mega eigi hljóða uppá meira en 10 ensk pund eða 180 kr. hver.
2. Hver póststjórnin fyrir sig (hin enska og hin íslenzka) ákveður ávísunargjaldið (burðargjaldið) hjá sjer, og ræður einnig verðinu á peningum hinnar þjóðarinnar við innborganir hjá sjer (Indbetalingskursen). Er þannig ávísunargjaldið frá Íslandi til Englands ákveðið af íslenzku póststjórninni 25 a. fyrir 50 kr. eða minni upphæð, 50 a. fyrir meiri upphæð en 50 kr. allt að 100 kr. og 75 a. fyrir upphæð sem er stærri en 100 kr. allt að 180 kr.; og eins er verð enskra peninga við innborgun á pósthúsinu í Reykjavík ákveðið 18 kr. 20 a. fyrir enskt pund.
3. Ef upphæð póstávísunar eigi hefur hafin verið innan loka hins 12. mánaðar eptir þann mánuð, er hún var gefin út (ef hún t. d. er gefin út í janúar og eigi útborguð fyrir lok næsta janúarmánaðar), þá eignast það land upphæðina, þarsem hún var innborguð, ef póststjórnin þar eigi af sjerstökum ástæðum vill viðurkenna óskertan rjett hlutaðeiganda.